

Preu
de subscripció:
2'50 ptes. l'any
Un número:
10 cts.

EMPORION

PERIÒDIC QUINZENAL

Redacció i
Administració:
Ateneu
Montgrí

Any II

TORROELLA DE MONTGRÍ 10 de Desembre de 1916

Núm. 47

- - - SOBRE UN CURSET AGRICOL A TORROELLA

Parlavem l'altre dia a grans trets de l'iniciació del establiment dels curssets agrícols a Catalunya, degut a la sabia política tant ben orientada que segueix la Diputació de Barcelona sots la guia valiosa de son il·lustre president i estadista insigne En Prat de la Riba.

Del funcionament o implantació de l'Escola Superior d'Agricultura, s'en desprenia l'organització de la elemental cultura agrícola, que debia difundir-se als quatre vents, i que anava a arrancar al agricultor del enfonsament a que'l reduia la rutina, l'ignorancia i l'indiferencia.

Comprenent-ho aixís, i com també seguint les petjades de la gloriosa orientació política i social que marcada per la Diputació de Barcelona, En Agustí Riera, com deiem l'altre dia, instaurará la tanda dels curssets agrícols subvencionats per la Diputació gironina.

Amb el curset que ara acaba de cloures a Garriguella son ja VII els patrocinats per la nostra Diputació, que amb aquest esforç ella i son President se fan acreedors de la simpatia i agraiment dels agricultors.

Tots aquets curssets han tingut un grandíols éxit, com no pot menys de ser tenint en compte l'excel·lent orientació que tenen i la suficiencia i alhora el tracte de gents que fa exel·lir als professors del curset, en especial els Srs. Valls i Rossell.

Les ensenyances son eminentment pràctiques i van de dret a iniciar paulatina i gradualment una veritable revolució en la agricultura catalana, fins ara tant orfe i desamparada.

A més d'aquest sentit pràctic tenen aquests curssets un altre valor indubitable. Es l'esperit democràtic que 'ls caracteritza i el caient de senzillesa i familiaritat que donen a totes les seves explicacions, com prova ben bona en tenim amb la con-

ferencia preparatoria que doná fa pocs dies a Torroella En Josep M.ª Valls, enginyer director.

Per tot aixó aquests curssets tenen un valor inapreciable, sobretot si el públic hi va amb aquell esperit de serietat, afanyós d'apendre, pensant que no sab rés, com aixís es en realitat, i que deu aprendre-ho tot. Després amb els camps d'experimentació, que tots ens hem de sentir freturosos de que s'estableixin en les nostres propietats si son aquestes apropiats, i sinó assajant-los per compte propi veurem els efectes de les ensenyances donades i aixís a la segura, trepitjant terra ferma, sabrem cap on hem d'anar per a arribar al rendiment màxim de la terra.

Joestic segur de que Tórrroella i sa comarca esencial, únicament agrícola, tindrà un interés extraordinari per aquestes ensenyances. Sinó ho fes aixís demostraria una veritable manca de sentit comú; una espantosa atrofia un real i positiu capament moral.

Jo tinc la seguretat que aixó no será, ans al contrari que els nostres pagesos irán al curset amb el més gran entusiasme, amb afanys fondíssims de millora. I després quan el curset acabi, ja més delineades les rutes a seguir i ja marcada la petja en elles, jugarem a qui ho farà millor, i amb infantil, si voleu, pro patriótica emulació farem juguesques a favor del major rendiment que s'obtingui del bestiar i de la terra.

J. DE CAMPS ARBOIX

■ ■ ■ ■ ■

DEL ATENEU EMPORDANÉS DE BARCELONA

En una lluidíssima i molt concorreguda vetllada celebrada el 26 del prop-passat més a l'Ateneu Empordanés de Barcelona l'incansable president de dita entitat D. Eusebi Fina i Girbau pronunciá

eloqüent discurs de gracies que publiquem per a que arribi a nostres lectors un lleu ressó de l'entussiasme que anima als benemérits fundadors del nostre Casal a Barcelona.

Dames i damiseles, senyors, gent entussiasista i anyoradica de la vella Empories, dec ésser jo per manament vostre qui doni comiat als qui amb goig i joia hem pres avui estada en el Casal del Empordà alçat, grat sia a Deu, dins el cor de la gran Barcino de la gent romana. Mes permataume que abans vos diga unes poques paraules, i que per primera volta retrunya dins eixa sala, el jurament d'un poble qui enamorat de sa *mare patria* afirma amb el braç estés, que no haurá el pagés recullit per dues anyades els fruits daurats de ses sembrades, que *l'arbre plantat* fa poc, no haja tret tan *grossa esponera* que sia ovirador de una part i altra de la Regió empordanesa, de tota la Catalunya nostra i part enllà dins la mar Sarda, desde aquelles illes rialleres i de costes tan consemblantes amb les nostres, que talment semblen germanes.

Nostra entitat, senyors, es fruit de benedicció, nat a la llum pura d'una abraçada amorosa que l'alt Empordà, fort i altívol com ses pirenenques serres, enviá al baix Empordà rialler, movediç i noble; i agermanats i amb cors ardents i pensa franca, volgueren ambdós escampar arreu la bona nova, de enlairar la Patria empordanesa, aportant a tota la Catalunya no sols sa dança incomparable si que son esperit lo més obert de eixa terra, per males volences esquarтерada.

Aquesta vetllada com fruita primerenca, receptaula tal com es, servida modestament, despulhada d'aquelles gales enlluernadores, pero nascuda i realitzada per un jovent rialler, estudiós i fills amorosíssims de sa volguda mare nostre terra, la estimada de tots, la Regió emporitana: els feinejarán una i cent voltes sens defallir, per enaltir a la patria: els vos farán fruir dels estudis històrics dels jurídics, dels geogràfics: vos portarán els cants dels poetes, la música clàssica, les melodies de nostre poble; els serán els heralts qui onejarán com a bons gamfanoners les banderes de la pátria; els ens portarán a les fonts fresquívoles, brolladores d'aigües pures i crestallines, i escamparán arreu les arts útils i les belles i tot quant dona goig al cos i tranquil·litat plaenta a l'ànima.

Avant jovent, avant i fora, feu feina llarga i profitosa que quan la Catalunya s'endiumenge, i els grans damassos flamegen ses colors diverses, per celebrar la grandiosa festa de la reconstitució de la personalitat de tot un poble, sia la Regió empordanesa qui en ofrena fassa millor present de innumbrables flors, fruits ensucrats i de perfums riquíssims, i escampi als peus de nostra mare la espiritualitat de Catalunya, tot quant sia mostra palesa de

la cultura de nostre bell, espléndit i anyorat Empordà.

I are des de aquest sitial, modest avui i que en lo esdesvenidor, será premi de honor als qui serán caps de brot de la intelectualitat emporitana, en nom de la Junta del «Ateneu Empordanés» dono les gracies mes corals a les damisseles, al jovent i als qui havien pres part en tant formosa i escaienta vesprada, i sien també estensivols a quants no heu sigut sorts al Convit fet per la Secció de Cultura, de la que tants fruits mengívols espera la Entitat que al dir-vos *a reveure*, amb els braços oberts, vos rebrá sempre.

■ ■ ■ ■ ■

• E G O S •

ANAR a Santa Caterina i no portar llor, es com anar a Montserrat i no portar una medalla. El dia de la festa els llorers de l'ermita queden espurgats com un pal de paller, i tot per l'estofat.

Un estofat amb llor de Santa Caterina es mellor. Simbol de la gloria es, també, simbol de la cuina catalana.

Al veure arribar de l'ermita, el dia de la festa, les dones carregades amb feixos del aromàtic arbre, hem pensat amb el Baró de Santa Agnès, el personatge de «La Dida», de 'n Pitarra, aquell que guardaba

«Dentro de un marco dorado
la hoja del estofado
que el Rey Fernando comió»

i hem suposat que 'l posar una fulla de lior al estofat es una cosa molt antiga.

AL veure una bicicleta a dalt la muntanya, allà ont no hi há camins per anar hi amb prou feines a peu, us quedeu tant parat que us la guaiteu un moment com volguent dir-li: ¿Per ont has vingut?

Per aixó nosaltres al veuren una el dia de la festa de l'ermita, allí dalt, quedárem sorpresos. Ben segur que's la primera que hi ha anat. I pensárem en una prometensa. Cumplint un vot hi ha anat gent descalsa i fins sabem d'un que hi va anar de genollons, ¿qué tindria doncs

d'estrany que un hagués promés anar-hi amb la bicicleta a coll? perque lo que 's a cavall de ella es impossible.

Seguint aixís, sols ens faltaria un que prometés anar-hi amb automòvil pero a cavall, i com que aquest vehicol no pot dur-se a coll. i menys arrocegar-lo, hauria de prometer, primer, fer-hi una carretera i un cop feta podria anar-hi còmodament. Llavors no 'ns estranyarà gens veure allí biciclètes.

S*OM en vigílies de Nadal, la mes hermosa de les festes, i la que portà mes goigs i desenganys.*

En aquets moments, tot bon espanyol no pensa mes que en la rifa, i en la distribució dels diners que han de caure a les seves mans, dintre pocs dies.

Aquest any, com els passats, serém (l'ecoista també juga) molts els que 'l dia vintitrés buscarem en el diari unes xifres en les que hem posat tota nostra esperança, pero..... aquí vé el pero que tenen totes les coses.... al no trobar-hi el número que voldriem, i morta l'ilusió, tots ens acontentariem amb el reintegro de la quantitat jugada.

Perque encertar una rifa, es tan difícil com agafar, tapat d'ulls, una gallina negra en mig de cent de blanques.

DEL CURSET AGRÍCOL

CONFERENCIA PREPARATORIA

El diumenge dia 26 del passat, el director de la Escola Superior de Agricultura, en Josep M.ª Valls, donà en el Teatre Jou la Conferencia preparatoria del Curset Agrícol.

Malgrat el mal temps que va fer tot el dia i especialment a l'hora de la Conferencia, el públic que hi assistí fou molt nombrós, veient-s'hi forces terrassans dels pobles veïns.

Desenrotllà el conferenciant, en veritat magníficament, el tema anunciat «El pagés antic i el pagés modern».

Començà explicant la finalitat dels Cursets i les condicions dels mateixos. Feu una relació de lo que es i representa l'Escola d'Agricultura i de les grans ventatges que a l'agricultura de Catalunya ha reportat i reportarà tant mes a mida que'ls agricultors de cada comarca vagin compenetrant-se amb la modernitat del esperit de l'Escola, citant a l'efecte el gros éxit dels Cursets en diferentes comarques, d'un aprofitament pràctic innegable.

En eloquents paraules feu un calurós i just elogi de l'agricultura i del pagés, fustigant als irreflecsius que encara avui, sense capir bé la vital importancia de lo primer, fan objecte de llurs ironies als segons.

Examinà detingudament l'estat actual de la agricultura amb relació a la dels nostres avis amb llurs procediments i els d'ara, estudiant la psicologia del terrassà antic i la del modern.

Amb arguments sólits, amb clars exemples, amb comparacions contundents, irrefutables, que causaren impressió en l'auditori, demostrà que la nostra agricultura si vol assolir el grau de prosperitat i obtenir el major rendiment possible, que's mereix per la seva riquesa i bondat naturals, privilegis que altres païssos no tenen de bon troç com el nostre, s'ha de deixar de banda la rutina i els vells mottlos, i adoptar sense prejudicis, amb seny i entusiasme les modernes orientacions, única manera de que rentant la terra un màximum possible, es pugui contentar al acabar la guerra l'inevitable i paorosa emigració de braços origen segur de grans mals i tal vegada de l'enrunament de les nostres fonts de riquesa.

S'ocupà després, fent-ho en forma ben comprensible i clara, del interessantíssim problema dels adobs químics, analitzant les seves composicions i estudiant l'empleu mes indicat de cada substancia en els diferents conreus, extenent-se en utilíssimes consideracions d'ordre legal sobre les varies i enginyoses falsificacions de que ve siguent objecte aquesta materia.

Digué que una de les perfeccions del agricultor modern, consistia en ser alhora agricultor, industrial i comerciant, o sigui a més de conrear la terra, saber elaborar els seus productes i saber-los realitzar amb ventatja, coses aquestes que per inepcia o deixadesa ben dignes de planyer, s'en gaudeixen intermediaris i especuladors. Sobre tant interessant qüestió, s'extengué en atinades observacions.

Acabà el conferenciant amb una oportuna excita-

ció als agricultors de la comarca perquè en profit de tots concorrin al Curset.

En Josep M.ª Valls, que durant mes d'hora i mitja mantingué constantment l'atenció i l'interés del auditori, siguent fervorosament escoltat, fou premiat al acabar, amb sincers aplaudiments.

El públic —en el que hi figuraven les persones de més prestigi de la vila— sortí excel·lentment impressionat, siguent en l'ànim de tothom que'l Curset resultarà en tots sentits un gros èxit.

Evidentment després d'haver escoltat aquesta competíssima Conferència admirant-nos de les orientacions, ensenyances i grans veritats que de la mateixa es desprenen, creiem que cap terrassà pot faltar al Curset, la gran importància del qual se demostra solament amb els temes de les matèries que s'hi tractaran, relatius principalment a les nostres característiques agrícoles i amb el prestigi de les personalitats encarregades de desenrotllar-los.

Tots els terrassans tenen d'inscriure's al Curset, pel profit seu en particular i pel de Catalunya en general. Així **Emporion** se complau sincerament en recomanar-ho.

IMPRESIONS D'UNA ESTADA A ROCÀLA

III

LA LLEGENDA DEL SORRUT AVAR

Uns cents passos enllà del agrupament de cases que formen el poble, en mitat d'un corriol que voreja un avenc, s'hi veu un casalot tot enrunat, de parets ennegrides cobertes d'esbarserars i d'eura en grans embulls.

Un dia, cap al tard, que amb Mn. Roc—un capellà carregat d'anys i de bonesa, tot cor i humilitat—devallàvem pausadament vers el poble de retorn del nostre passeig quotidià, aturant-nos davant d'aquelles runes, Mossen Roc amb inefable senzillesa em desentranyà el misteri del vell casalot.

Feia molts anys—de tants que 'n feia se 'n havia perdut el compte—que habitava allí, un vell sorrut i malcarat, enriquit amb el fruit dels seus préstams usuraris, i del que 's contaba que era tant despietat que cap afligiment ni dolor sobrehumà el con-

movia. Era renegaire, no feia mai almoïna i ningú tenia esment d'haver-lo vist entrar mai a l'iglesia. Feia una vida tant esquerpa, que evitava en lo possible tot tracte i relació amb les persones i tant miserable que en res gastava mai una moneda, ni per adobar el teulat i les parets de sa casa que s'aguantava per un voler de Deu. Les interioritats del casalot eren per tothom un misteri. No tenia més amic ni altre companyia que la d'un gos grossíssim i endemoniat que abordava a persones i besties, esporuguint a la mainada i cometent tropelies amb l'aviràm.

En els dies de bon temps, amo i servent solien marxar a punta de dia i retornar nit entrada. Diu que cada cop que feia aquestes incursions venia carregat de diners i no mancava algú que passant alta nit per davant del casalot, afirmava haver sentit el dringar de les dobles.

La bona gent li suposava tractes amb el mal esperit i al entorn d'ell i del seu feréstec servent hi suraba com una mena de odiositat i repugnància temeroses. Animes devotes, pregaven per ell, presagiant-li un mal fi.

I malhauradament va tenir-lo. Una nit va ennuvol·lar-se sinistrament el cel amb espesses gropades. Els trons retrunyiren esgarrifosament per les afraus i en mig d'una pluja diluvial, els llamps se succeïen irats. Al fort de la tempesta, un llamp esberlà el vell casalot i amb gran terrabastall tot caigué. Diu que per alguns moments en mig de l'incendi se sentiren en horrible barreja els lladrucs del gos i uns renecs sacrílegs... Del vellot avar i del gos no s'en trobà ni rastre.

I d'allavors ençà, la llegenda del sorrut avar ha sigut fidelment trasmesa de pares a fills i causan encara gran respecte als rocalencs aquelles runes de tràgica memòria.

KIK.

Joaquim de Camps Arboix

ADVOCAT

CARRER DE LES BERNARDES, 2, 2on. — GIRONA

La planta meravellosa

EXCELSIOR LLEIDATÀ

Sé que una vegada - era una llevor,
de tantes que 'n cauén de les flors de l'horta.
Cauén de les flors, i l'incert destí,
uns cops, acotxades, se les deixa allí,
i altres les escampa el vent de tardor
que se les emporta.

De les que allí 's queden, l'horta en refloreix
cada primavera.

Són el bé-de-Deu que 'l viure embelleix,
que dona perfums de capella al niu,
ont l'amor infanta, com l'arbre floreix,
al bell sol que daura la pau encisera
que somnia i canta vora 'l nostre riu.

De les que s'emporta l'aire tardoral,
se'n perden algunes, no sabreu per ont...;
moren a les fosques, sens deixar senyal,
pels fangs i roderes dels camins del mon.

Altres, plenes d'ales, i al fueiteig del vent,
volén lluny, s'arboren... sa closca 's desclou,
i arrenquen lluc nou
encís de la gent,

amb la galania i amb la sava forta
que un día xuclaren als bells pits de l'horta,
que es font nodridora de tot creixement!

Doncs... una vegada - era una llevor,
que empesa i portada pel vent de tardor,
volejà una estona, sens esma segú,
fins que un fuet d'aire, de cop, la va dú
a dins d'una escletxa, que s'obria al peu
de l'antiga torre de la nostra Seu.

Quan Deu vol que siga, tot es. La llevor,
que era petíteta com un gra de mill,
amb sols i rosades i entre l'escalfor
del pols gras de l'horta que li duia 'l vent,
allí posá arrel, allí va fer grill...
un lluket tendrívól, de niçaga d'edra,
que dins de l'escletxa se va aná extenent,
i al ser a la vora
de son cau de pedra,

guaità cels i terra, de l'escletxa en fora,
amb els ulls curiosos plens d'encantament.

•Que es bonic - va dir-se - lo que 's veu d'ací!
Quant cel allá dalt... i allá baix quin riut...
quanta flor!... quants arbres!... I en sec emmudi,
sentint un xisclet, alégroi i viu,

que fugí cap dalt...

i era una oreneta,

que volava al niu,

torre amunt, a sota d'un bell finestral.

Alçànt el capet i guaitant l'aucell,

li prengué fretura

de gaudir com ell

eixamplant l'espai de tanta hermosura;

i pedres amunt

se va anà arrapant,

aquí sobre un bony, allá per un junt,

fent camí de cego que avença paupant,

fruint més la vida com pujava més...

perqué allí 'l bon sol, no era una fornall...

l'aire feia festes, rumorós i viu...

i 's veia més mon, més prodigi extés...»

I erem pas encara a meitat d'estiu,

que amunt, amunt sempre, ja tocava 'l niu

d'aquella oreneta del bell finestral.

Quan allí 's va veure, se li encengué 'l pit;

no'n tingué ja prou amb haver muntat

fins ont les campanes veíllen la ciutat;

ja li entrá 'l desfici i 's sentí 'l dalit

d'enfortí-s potent, de treure més brot,

i al bell campanar dar li una abraçada

agrapant-lo arreu, i enjoiar-lo tot

amb l'enfiladiça de creixent brostada...

i així, muntant sempre, vorejant l'abim,

arribar un dia triomfanta al cim!

Si 'l dalit boi místic de la planta aquella
sigué o no'l desvari d'un amor encés,
no'ls ho preguntessiu als que mai volaren
pels espais blavosos de la meravella,
ni als que sols cregueren en lo que tocaren,
que es la via certa de no creure en res.

Jo sé qui l'ha vist a la bella planta;

jo sé qui s'hi encanta

quan Deu més li dona claretat vident;

i la neu nerviosa, lleugera i vibranta

voltant d'un vel màgic la torre geganta,

que per qui l'estima, com mon cor la sent,

es imatge i símbol d'una cosa santa,

es l'hermosa torre de l'enlairament.

Quan l'auha somriu, l'esclareix de rosa;

al sol de mig día sembla tota d'or:

i 's fa moradencia, a la llum blavosa

del día que 's mor.

I daurada, musca o de rosa vera,

quan els ulls s'hi claven amb tendror d'amant,

*hi veuen, per sobre, quelcom d'onejant
com frisança viva d'aire de foguera...
un teixit d'aranya, del més noble fil,
que als caires fa randes, flors als capitells,
festona cornises, adorna dintells,
llisca en cada gárgola, i per tot, subtil,
vaporosa i ágil, exten l'ufania
de la bella planta, que, abaix, se dalia
per muntar i créixer, vorejant l'abim,
fins aténnyé un dia
de la torre 'l cim!
I al cim que sigué,
se sentí dítxosa.*

*La torre maciça, l'unia al terré
que extenia al peu sa catifa hermosa
i li era miranda ideal, desde ont,
entre cel i terra, s'eixamplava 'l món.*

*Quin goig, veure'l riu
i tot lo de baix... desde molt més alt!
Quina font de somnis, quin plaer més viu,
guaitar lluny i enlaire, tot... desde allí dalt!*

*Allí's repastava
sa forta llei d'edra,
que era muntar sempre, mentres l'amparava,
com un'ancra enlaire, la gloriosa pedra!
I aixís jo la he vista*

*onejá i dreçar-se... com si s'estirés
per damunt del ráfec!... i's coll-torcés, trista,
quan ja no podia enlairar-se més.*

M. MORERA I GALICIA

■ ■ ■ ■ ■

NOTICIES

Ajuntament.—Sessió de 21 de Novembre.—

S'aproba l'acta de la sessió ordinària anterior i ratifica l'extraordinària del dia 16 d'aquest mes.

S'aproba el plec de condicions confeccionat per la Comissió d'Hisenda per a la subasta del servei d'enllumenat públic per mitjà de l'electricitat i per l'any natural de 1917.

Se concedeix permís a D. Josep Solés per a practicar obres en la casa de la seva propietat del carrer de Mar subjectant-se al planol presentat i a les demés condicions generals establertes.

Se nomena al Alcalde i al 1er. Tinent Sr. Creixell per la distribució dels llocs públics el dia de

la fira de Sant Andreu, i per el cobro del arbitre corresponent.

Per a les subastes dels drets d'escorxador, pes catèries i mesures de grans que se celebrarán el dia dotze de Desembre vinent a les 10, 11 i 12 hores respectivament, se nomena als Regidors senyors Radressa, Bofill o Viñas i Matas per a que assisteixin en representació del Ajuntament a les mateixes i per ordre correlatiu. En cas de que aquestes subastes quedin desertes, s'acorda cobrar els drets per administració directa, reservant-se el dret si aixís convé a l'Ajuntament de cedir-los a persona o persones de responsabilitat que ho sollicitin, sempre que el preu no sigui mes baix que el consignat en les subastes.

La Presidencia diu que per el cobro total de la quantitat consignada en el presupost per pensions de censos atrasades; se fa precís cobrar abans de finalitzar aquest any un altre pensió a més de les dos que hasta la data s'han cobrat de lo contrari resultaria en déficit el presupost; acordant-se senyalar hasta el 10 de Desembre per a el cobro de ana pensió atrasada, comunicant-se aquest acord al públic per mitjà de pregó.

Sessió de 30 de Novembre

2.ª convocatòria

Per ausencia del Alcalde Sr. Sala presideix el Primer Tinent senyor Creixell i assisteixen els Regidors senyors Frou, Viñas i Hereu.

S'aproba l'acta de la sessió anterior.

Acabant en el dia d'avui el període voluntari de la cobransa del quart trimestre de Consums, se concedeix hasta el 10 de Desembre per pagar sense recàrrec, passat aquest plaç se procedirà contra els morosos per la via d'apremi. Se concedeix permís a D. Josep Creixell per fer obres de reforma de façana en la casa que habita del carrer de Orient propietat del Sr. Galibern, amb arreglo al planol acompanyat i a les demés condicions generals establertes.

Se nomena al senyor Galí per a que assisteixi en representació del Ajuntament a la subasta d'enllumenat públic que se celebrarà el dia 14 de Desembre.

S'acorda quedar enterat del compte del Dipositari del Ajuntament dels ingressos i pagos practcats en el mes d'Octubre important 544'58 pesetes i 227'20 ptes. respectivament.

La Presidencia manifesta que no habent-se po-

gut celebrar la fira de S. Andreu que devia tenir lloc avui a causa de la pluja, ha senyalat el diumenge vinent per celebrar-la, havent-ho comunicat a les Arcaldies dels pobles comarcans, s'acorda quedar enterat.

S'aproba l'extracte dels acords del Ajuntament del mes d'Octubre.

Desgracia.—A Verges uns quants minyons en el pas del Pont se dedicaben a pescar els arbres que 'l Ter en la grossa revinguda de les pluïes de aquests dies, arrastraba, quan un d'ells massa confiat s'abalançà temerariament i fou arrastrat per les aigües seguint infructuoses les indagacions per a trobar-lo.

El mort se nomenava Miquel Puig i tenia 18 anys.

Intent de robo.—Dilluns passat a la nit fou descobert un subjecte amagat en la tenda de grans d'en Joaquim Bofill, quines intencions no eren d'utiles. Al ésser descobert el subjecte encarà el revólver als que 'l trobaren, sortí al carrer precipitadament, i obrint-se pas al través d'un grup de noies se va evaporar per a no reapareixer a pesar dels passos que s'hau fet per a cassar-lo.

Torpilleig.—Dissabte passat uns pescadors de l'Estartit els hi tocà la sort de presenciar el torpilleig del vapor italià «Città di Palermo» de 12.000 tonelades.

El submarí, que per les traces era alemany, disparà onze canonades i tot seguit un torpedo, enfonsant-se el barco en uns vint minuts. Els 148 tripulants del vaixell foren tots salvats. Tres d'ells resultaren ferits. El barco a més d'altre càrrega conduïa 1.200 cavalls amb destí a Itàlia.

De societat.—La distingida esposa de D. Lluís de Llobet, D.ª Pilar de Foixá, es troba totalment restablerta del seu delicat estat de salut.

No cal dir quant celebrem aquesta nova, que molt te de plaure també a les nombroses relacions i amistats amb que conta la família Llobet-Foixá en nostra vila.

Del Estartit.—Amb data del 16 de Novembre passat ha quedat constituïda en l'Estartit una societat de pescadors «La Marina» que creiem que de observar-se estrictament el reglament de la mateixa, que hem tingut el gust de fullejar, resultarà indubtablement beneficiosa pels associats.

L'aventura d'un contrabandista.—Un aixerrat contrabandista venia dimarts passat a fer una tournée per la vila.

La Guardia Civil que a conseqüència del intent de robo de que parlem en aquesta crònica, vigilava als sospitosos, detingué al excursionista, el qual en una portalada que confongué segurament amb un carrer, va abandonar la agradable companyia dels guardies desbocant-se en una carrera vertiginosa.

Trobant la sortida tancada s'enfilà a una galeria, d'allí se despenjà a un pati caient sobre un magraner que li ensangrentà la cara, acabant allí la moguda pel·lícula sense altres conseqüències que la pèrdua, per part de la malaventurada víctima, d'una petita quantitat de tabac.

D'Agricultura.—Pel Concell Provincial de Foment han sigut adquirides a França dugues moderníssimes màquines pulveritzadores sistema «Sappone».

Amb aquesta adquisició, el Consell garanteix als agricultors que si l'any proper apareix en els camps d'usurda la plaga de la cuca, podrà ser combatuda amb energia i prontitut per quant aquestes màquines tenen dotze pulveritzadors automàtics i son de tracció animal, podentse tractar diàriament grans extensions de terreny, per contenir trescents litres d'insecticida.

Aquestes màquines están exposades al públic en els magatzems del Consell Provincial de Foment, tots els dies durant les hores d'oficina.

De la fira.—El dia de S. Andreu no pogué celebrar-se la fira a causa de la pluja, que començà a caure en abundancia a la matinada i durà tot el dia. Fou anomenada pel diumenge i dilluns següent, fent-se molt bona fira, sobretot el segon dia.

Volc.—Dimarts passat volcà el carro que guiaba en Genis Guiliamet, a la carretera del Estartit, causant-se greus contusions. Al cavall se li trencà una cama, per lo qual tingueren de matar-lo.

Desijem una ràpida curació a nostre consoci el jove Guiliamet.

Nou tinent de carrabiners.—Ha pres possessió del càrrec de tinent de carrabiners de nostra vila, D. Felip Diaz de la Cruz, distingit primer tinent del Cos. Nostra coral benvinguda.

De la festa dels Reis.—Per la Secció de festes de l'Arenou s'està organitzant la simpática festa dels Reis que anyalment celebra nostra entitat amb el beneplàcit de tota la vila i que es esperada amb veritable fruïció per la mainada.

Dintre pocs dies s'obrirà la llista de subscripció per a regalar jugnets als nens pobres, que, com cada any, esperem serà nodrida amb els noms de totes les persones de més prestigi i de mes bons sentiments de la vila.

En el número vinent parlarem extensament de aquesta hermosíssima festa.

Del Consell Provincial de Foment. —

Per R. O. de 27 del passat Novembre s'ha disposat que an els Enginyers Industrials, Secretaris dels Consells Provincials de Foment, correspon la tramitació i despaig amb els Governadors civils de tots els assumptes dependents de la Direcció General de Comerç, Indústria i Treball i que puguin expedir les certificacions que'n dits assumptes se relacionin, entre les que están compreses son, els reconeixements d'automòbils i aptitud dels xofers dels mateixos en els expedients que per sa circulació i conducció se tramitin per els Governadors civils.

En sa virtut resta encomanat en aquesta provincia, de la referida tramitació i despatx l' Enginyer Industrial D. Jaume Martorell i Portas.

Inondacions.—A consecuencia de les persistents plujes d'aquets dies, el Ter sofrí tant grossa revinguda que 's desbordá inondant tots els camps i hortes veïnes causant alguns perjudicis en els sembrats.

El riu Daró, propens sempre a aquets desbordaments per raó de la poca cabuda de la seva caixa natural, inondá també grans extensions de terreny dels termes de Gualta i Torroella.

El Ter vist desde el pont ofería un aspecte imponent, arrastrant la corrent diferents objectes i arbres d'una corpulencia extraordinaria.

Per a nostra biblioteca.—Per a la biblioteca del Ateneu hem adquirit una important partida de llibres.

Baralles.—Dues individus que fa varis dies venen sostenint una animada controversia al carrer del Roser, el dijous passat varen tenir una sessió massa sorollosa en la qual va intervenir el marit d'una de les oradores i mes tard en Cruañas, el qual va conduir-les a la Casa de la Vila per a que l'autoritat moderés els seus fogosos entusiasmes.

Uns comptes.—En els baixos de la Casa de la Vila estan exposats els comptes de les quantitats cobrades i gastades per a la fira de S. Isidre d'enguany.

Soldats d'enguany.—Del alistament d'enguany corresponen a Torroella 17 soldats tancant la caixa el número 25.

Municipals.—Dies passats estigueren a Barcelona els senyors alcalde i secretari a la vila per a gestionar alguns assumptes d'interés per a el municipi.

REGISTRE CIVIL

Moviment de població durant el mes d' Novembre

NAIXEMENTS

Dia 7: Maria, filla de Juli Monguillod i Maria Andreu.

Dia 17: Josep, fill de Josep Ayats i Ramona Costals.

Dia 17: Caterina, filla de Josep Bosc i Caterina Torrent.

Dia 26: Carme filla de Josep Bonany i Maria Coll (Mas Busquets).

Dia 29: Joan, fill de Marti Busquets i Caterina Payet.

MATRIMONIS

Dia 16: Joan Batlle Terradas amb Mónica Andreu.

Dia 25: Pere Carreras amb Marcelina Ballester

DEFUNCIONS

Dia 9: Josep Gumá Sallé, 57 anys, casat.

Dia 13: Rita Valls Fornells. 65 anys, viuda.

Dia 29: Ramón Lofra Font, 74 anys, viudo.

MERCAT DE TORROELLA

CELEBRAT EL DIA 4 DESEMBRE 1916

Blat . . .	de 26 a 27 ptes.	quartera
Civada. . .	de 11'00 a 12'00 «	«
Ordi . . .	de 14 a 15 «	«
Faves . . .	de 19'00 a 20'00 «	«
Esparcet . . .	de 18'00 a 19'00 «	«
Favó . . .	de 17'00 a 18'00 «	«
Besses. . .	de 19'00 a 20'00 «	«
Mongetes . . .	de 35 a 36 «	«
Mill . . .	de 28'00 a 30'00 «	«
Blat de moro . . .	de 21'00 a 22'00 «	«
Bestiar porquí . . .	de 16'00 a 22'00	un
Oli . . .	de 18' a 19' «	el malial
Ous . . .	de 2'30 a 2'35 «	dotzena.
Gallines . . .	de 9'00 a 10'00 «	parell
Pollastres . . .	de 4'00 a 6'00 «	«
Anecs . . .	de 6'00 a 7'00 «	«
Cunills. . .	de 3'00 a 5'00 «	«
Oques . . .	de 5'00 a 7'00 «	una
Patates . . .	de 4'50 a 5'00 «	quintá
Aufals . . .	de 5'50 a 6'00 «	«
Carbó vegetal . . .	de 13'00 a 15'00 «	càrrega
Tocinos grassos . . .	de 17'00 a 00'00 «	arroba
Estelles . . .	de 00'80 a 00'85 «	quintá

EQUIVALENCIES: La quartera equival a 80 litres; la càrrega (pes) a 120 kilos; el quintá, a 40 kilos; l'arroba a 10 kilos; el mallal d'oli, a 11'200 kilos o 12'40 litres; El mallal de vi, 15'48 litres.

Imp. de P. Ribas. — Palafrugell. — Teléfon 362

Representant a Torroella: D. Eduard Viñas, Camer de Sant Agnó